

СОЦИЈАЛИСТИЧКА ФЕДЕРАТИВНА
РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА

Јосип Броз - Тито
Председник
Социјалистичке Федеративне
Републике Југославије

Извор текста закона:
„Службени лист СФРЈ”
бр. 56/69

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О РАТНИМ ВОЈНИМ ИНВАЛИДИМА

Члан 1.

У Закону о ратним војним инвалидима („Службени лист СФРЈ”, бр. 49/65, 23/67, 54/67 и 54/68) у члану 14. ст. 1. до 3. мењају се и гласе:

“(1) Лична инвалиднина припада ратним војним инвалидима према групи у коју су распоређени (члан 3).

(2) Ратним војним инвалидима I до VII групе лична инвалиднина припада у месечним износима, и то:

Група / Процент ратног инвалидитета / Месечни износ инвалиднине динара		
I	100% и потребна стална нега и помоћ	1.077,50
II	100%	769,90
III	90%	590,40
IV	80%	436,65
V	70%	309,95
VI	60%	191,90
VII	50%	130,40

(3) Ратним војним инвалидима VIII до X групе лична инвалиднина припада у једнократном годишњем износу, и то:

Група / Процент ратног инвалидитета / Месечни износ инвалиднине динара		
VIII	40%	751,55
IX	30%	564,55
X	20%	377,60”

Члан 2.

У члану 15. став 1. речи: “14.400 динара” замењују се речима: “720 динара”, а речи: “по 2.400 динара” замењују се речима: “по 240 динара”.

Став 3. замењује се са два нова става, који гласе:

“(3) Исплата породичне инвалиднине врши се у једнакш износима два пута годишње, и то у јануару и јулу.

(2) У случају губитка права на породичну инвалиднину, примљени износи породичне инвалиднине неће се вратити.”

Члан 3.

Члан 16. став 1. тачка 1. мења се и гласи:

“(1) удова кад наврши 45 година живота односно кад постане неспособна за привређивање.”

У ставу 2. последња реченица брише се.

Члан 4.

Члан 17. мења се и гласи:

“(1) Родитељи и остала лица из члана 8. став 1. тачка 2. овог закона имају право на породичну инвалиднину у износима из члана 15. став 1. овог закона иако су чланови уже породице (члан 16) остварили право на породичну инвалиднину.

(2) Очух, маћеха, усвојилац или хранилац који испуњава услове за признавање права на породичну инвалиднину има прече право него родитељ који није извршавао родитељске дужности.”

Члан 5.

Члан 18. став 1. мења се и гласи:

“(1) Дед и баба имају право на породичну инвалиднину ако нема живих чланова породице из члана 8. став 1. тачка 1. и 2. овог закона.”

Члан 6.

у члану 21а. став 1. после речи: “став 2.” реч: “и” замењује се зарезом, после речи: “члан 113.” додају се речи: “и 117.”, а на Крају става додају се речи: “у смислу члана 16. став 1. овог закона”.

Члан 7.

У члану 36. став 2. замењује се са два нова става, који гласе:

“(2) Висина сталног инвалидског додатка за ратне војне инвалиде зависи од процента ратног инвалидитета и степена телесног оштећења, и износи од 106,50 до 2.210,20 динара месечно.

(3) Висина сталног инвалидског додатка за уживаоца породичне инвалиднине износи од 400 до 580 динара месечно.”

У досадашњем ставу 3. који постаје став 4. износ: “3.000” замењује се износом: “240”.

Члан 8.

У члану 39. став 1. тачка 1. износ: “15.000” замењује се износом: “400”, а у тачки 2. износ: “10.000” замењује се износом: “300”.

Члан 9.

Члан 50. мења се и гласи:

“Ратни војни инвалиди имају право на здравствену заштиту за све време док им је та заштита потребна, без обзира да ли то право користе у вези са ратним инвалидитетом или независно од њега.”

Члан 10.

После члана 50. додају се седам нових чланова, који гласе:

“Члан 50а.

(1) Здравствена заштита обухвата:

1) лекарске прегледе и друге врсте медицинске помоћи ради праћења и проверавања здравственог стања и утврђивања здравствене способности за рад на одређеном месту или за војну службу;

2) предузимање стручних медицинских мера за унапређивање здравственог стања односно спречавања обољења (вакцинације и друге имунизације, хемопрофилакса, санирање клицоноша дезинфекције и друге заштитне мере у стану кад су медицински индициране због појава заразних болести и друго);

3) лекарске прегледе, лечење болесника, друге врсте медицинске помоћи и медицинску рехабилитацију (у здравственим и другим специјализованим уста-

новама, стану болесника и сл.) као и лечење са потпуном опсрбом у природним леčiliштима;

4) превенцију, негу и лечење болести зуба и уста;

5) лекарску и другу стручну негу и помоћ пре, за време и после порођаја, у здравственим установама и у стану иородиље;

6) давање лекова, помоћног материјала који служи за употребу лекова, и санитарског материјала потребног за лечење;

7) зубнотехничку помоћ и зубнопротетичка средства;

8) протезе, ортопедска и друга помагала и помоћне и санитарне справе.

(2) Под лекарским и другим врстама медицинске помоћи које се ратним војним инвалидима обезбеђују у смислу тачке 1. става 1. овог члана, подразумевају се здравствене услуге које се као мере превентивне заштите непосредно пружају корисницима здравствене заштите на њихов захтев или на основу програма заједнице здравственог осигурања и уговора закљученог са здравственим установама свим осигураним лицима, као и прегледи и друге врсте медицинске услуге, који се врше корисницима здравствене заштите ради утврђивања здравствене способности за војну службу према посебним прописима.

(3) Под стручним медицинским мерама за унапређивање здравственог стања, у смислу тачке 2. става 1. овог члана, подразумевају се мере које се предузимају на основу и у оквиру утврђеног програма делатности заједнице здравственог осигурања за унапређивање здравственог стања и здравствене заштите корисника те заштите, а под стручним медицинским мерама за спречавање обољења у смислу те тачке, подразумевају се здравствене услуге које се корисницима здравствене заштите пружају кад су медицински индициране или кад су обавезне на основу прописа.

Члан 50б.

Ратни војни инвалиди који су у радном односу имају право на накнаду личног дохотка за време спречености за рад, ако су:

1) услед болести или повреде привремено неспособни за Односно ако су ради лечења или медицинских испитивања

смештени у стационарне здравствене и друге специјализоване установе;

2) спречени да раде због одређеног лечења или медицинских испитивања која се не могу вршити ван редовног радног времена корисника здравствене заштите;

3) упућени на неопходно лечење по прописима о ратним војним инвалидима;

4) изоловани као клицоноше или због појаве заразне болести у њиховој околини;

5) одређени да негују оболелог члана уже породице;

6) одређени за пратиоца болесника упућеног на лечење или лекарски преглед у друго место.

Члан 50в.

(1) Ратним војним инвалидима припада накнада личног дохотка у висини од 100% од основа за накнаду, у свим случајевима и за све време спречености за рад. Накнада у висини од 100% од основа исплаћује се и док се ратни војни инвалид налази у здравственој или другој специјализованој установи у којој има смештај и исхрану.

(2) Ратним војним инвалидима који су уживаоци пензије или су уживаоци материјалног обезбеђења односно привремене накнаде по прописима о инвалидском осигурању, исплаћују се ова примања у несмањеном износу, док се налазе у стационарној здравственој или другој специјализованој установи у којој имају смештај и исхрану.

Члан 50г.

Основ за накнаду личног дохотка чини просек личног дохотка који је ратни војни инвалид остварио у претходној години пре године у којој је наступио случај по коме се стиче право на накнаду.

Члан 50д.

Радне организације односно заједнице здравственог осигурања исплаћиваће ратним војним инвалидима накнаду у висини од 100% од основа за накнаду, а разлику ће рефундирати од општинског органа управе на терет републичких средстава која

2) предузимање стручних медицинских мера за унапређивање здравственог стања односно спречавања обољења (вакцинације и друге имунизације, хемопрофилакса, санирање клицоноша, дезинфекције и друге заштитне мере у стану кад су медицински индициране због појава заразних болести и друго);

3) лекарске прегледе, лечење болесника, друге врсте медицинске помоћи и медицинску рехабилитацију (у здравственим и другим специјализованим установама, стану болесника и сл.), као и лечење са потпуном опсирбом у природним лечилиштима;

4) превенцију, негу и лечење болести зуба и уста;

5) лекарску и другу стручну негу и помоћ пре, за време и после порођаја, у здравственим установама и у стану породице;

6) давање лекова, помоћног материјала који служи за употребу лекова, и санитарског материјала потребног за лечење;

7) зуботехничку помоћ и зубнопротетичка средства;

8) протезе, ортопедска и друга помагала и помоћне и санитарне справе.

(2) Под лекарским и другим врстама медицинске помоћи које се ратним војним инвалидима обезбеђују у смислу тачке 1. става 1. овог члана, подразумевају се здравствене услуге које се као мере превентивне заштите непосредно пружају корисницима здравствене заштите на њихов захтев или на основу програма заједнице здравственог осигурања и уговора закљученог са здравственим установама свим осигураним лицима, као и прегледи и друге врсте медицинске услуге, који се врше корисницима здравствене заштите ради утврђивања здравствене способности за војну службу према посебним прописима.

(3) Под стручним медицинским мерама за унапређивање здравственог стања, у смислу тачке 2. става 1. овог члана, подразумевају се мере које се предузимају на основу и у оквиру утврђеног програма делатности заједнице здравственог осигурања за унапређивање здравственог стања и здравствене заштите корисника те заштите, а под стручним медицинским мерама за спречавање обољења у смислу те тачке, подразумевају се здравствене услуге које се корисницима здравствене заштите пружају кад су медицински индициране или кад су обавезне на основу прописа.

Члан 50б.

Ратни војни инвалиди који су у радном односу имају право на накнаду личног дохотка за време спречености за рад, ако су:

1) услед болести или повреде привремено неспособни за рад, односно ако су ради лечења или медицинских испитивања смештени у стационарне здравствене и друге специјализоване

установе;

2) спречени да раде због одређеног лечења или медицинских испитивања која се не могу вршити ван редовног радног времена корисника здравствене заштите;

3) упућени на неопходно лечење по прописима о ратним војним инвалидима;

4) изоловани као клицоноше или због појаве заразне болести у њиховој околини;

5) одређени да негују оболелог члана уже породице;

6) одређени за пратиоца болесника упућеног на лечење или лекарски преглед у друго место.

Члан 50в.

(1) Ратним војним инвалидима припада накнада личног дохотка у висини од 100% од основа за накнаду, у свим случајевима и за све време спречености за рад. Накнада у висини од 100% од основа исплаћује се и док се ратни војни инвалид налази у здравственој или другој специјализованој установи у којој има смештај и исхрану.

(2) Ратним војним инвалидима који су уживаоци пензије или су уживаоци материјалног обезбеђења односно привремене накнаде по прописима о инвалидском осигурању, исплаћују се ова примања у несмањеном износу, док се налазе у стационарној здравственој или другој специјализованој установи у којој имају смештај и исхрану.

Члан 50г.

Основ за накнаду личног дохотка чини просек личног дохотка који је ратни војни инвалид остварио у претходној години пре године у којој је наступио случај по коме се стиче право на накнаду.

Члан 50д.

Радне организације односно заједнице здравственог осигурања исплаћиваће ратним војним инвалидима накнаду у висини од 100% од основа за накнаду, а разлику ће рефундирати од општинског органа управе на терет републичких средстава која се општинским органима управе стављају на располагање у ову сврху.

Члан 50ђ.

Ратни војни инвалиди који су социјално осигурани по било ком основу, обавезно користе здравствену заштиту регулисану прописима о здравственом осигурању, а по овом закону могу користити само оне видове здравствене заштите који нису обухваћени тим прописима.

Члан 50е.

На терет средстава обезбеђених по овом закону падају трошкови здравствене заштите из члана 50а. овог закона за кориснике који немају својство осигураног

лица по прописима о здравственом осигурању и трошкови здравствене заштите за кориснике који имају својство осигураног лица кад користе здравствену заштиту по овом закону, а која им није обезбеђена по прописима о здравственом осигурању.”

Члан 11.

У члану 102. став 1. мења се и гласи:

“(1) Лица која имају право на здравствену заштиту по овом закону, а која имају својство осигураног лица по прописима о здравственом осигурању и осигурана су по тим прописима, користе протезе, ортопедска и друга помагала, помоћне и санитарне справе, лечење у природним лечилиштима и лечење у иностранству по овом закону на терет средстава републике (члан 11).”

У ставу 2. речи: “по Основном закону” замењују се речима: “по прописима”.

Члан 12.

У члану 129. став 1. у уводној реченици бришу се зарез и речи: “посебног инвалидског додатка”.

Члан 13.

Члан 130. мења се и гласи:

“Савезни савет за здравство и социјалну политику одређује укупне износе инвалидских принадлежности наведених у члану 74. овог закона за она лица са сталним боравком у иностранству којима се исплаћују те принадлежности путем трансфера.”

Члан 14.

После члана 131б. додаје се нови члан 131в, који гласи:

“(1) Износи личне инвалиднине одређени у члану 14. ст. 2. и 3. овог закона обухватају и повећање ради усклађивања личне инвалиднине са кретањем просечних трошкова живота у 1969. години У односу на 1968. годину, у смислу члана 44. овог закона.

(2) Ако пораст просечних трошкова живота у 1969. години у односу на 1968. годину, буде већи од 8%, извршиће се у 1970. години накнадно усклађивање у висини настале разлике.”

Члан 15.

Овај закон ступа на снагу 1. јануара 1970. године.

